

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW W WARSZAWIE
Karta Ewidencyjna Zabytków
Architektury i Budownictwa

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z Nr

1. Obiekt :

KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. TRÓJCY - POEWANGELICKI

2. Czas powstania, przebudów :
k. XVI w. , wieża XVIII

3. Miejscowość :

ŁUKOWICE
BRZESKIE

4. Adres :

Łukowice Brzeskie
55-200

nr hipoteczny : KW

5. Przynależność administracyjna :

województwo : opolskie

gmina : Skarbimierz

6. Poprzednie nazwy miejscowości :

1281 Luckowicz
Od 1303 Lucassowitz, Lucowitz
1347 Lukowicz
1369 Laukwitz
Od 1419 Laukwitz, Laugwitz
Od 1723 - 1945 r. Laugwitz

7. Przynależność administracyjna przed 1999 r.

Województwo : opolskie

8. Właściciel i jego adres :

parafia rzymsko – katolicka
św. Marcina
w Owczarach nr 53
55 – 200 Owczary

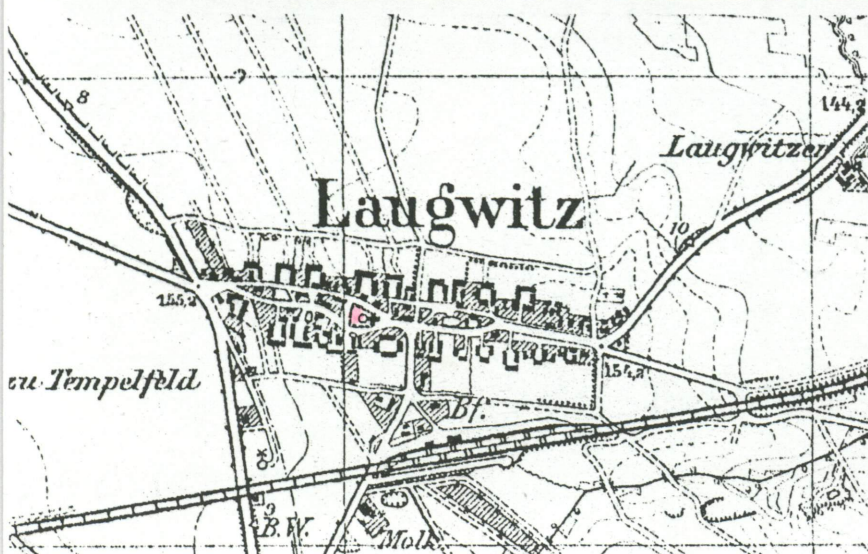
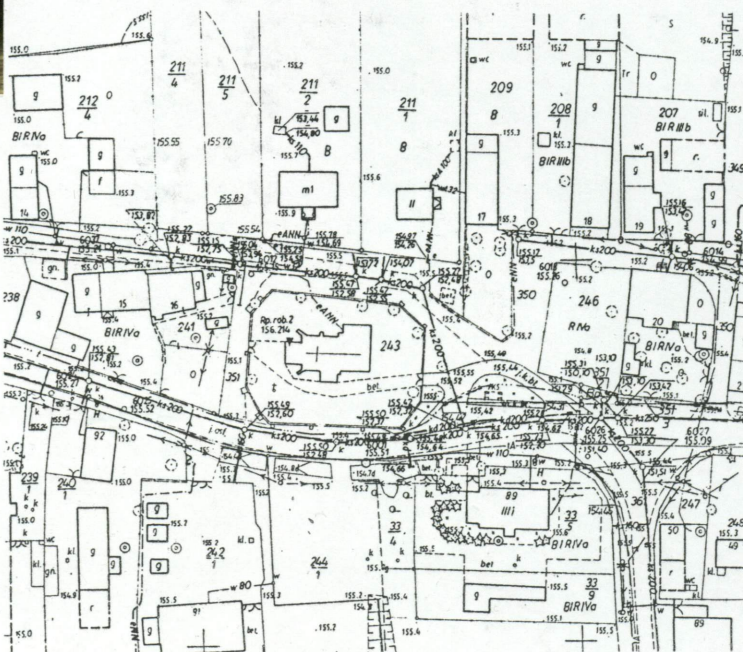
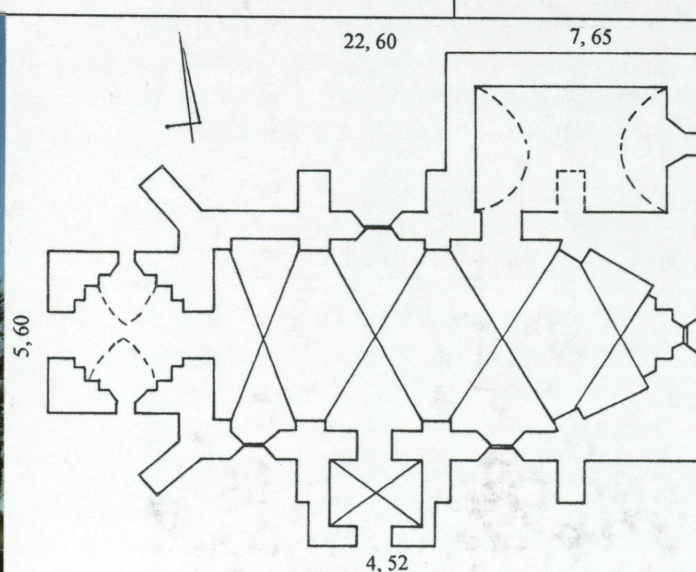
9. Użytkownik i jego adres :

j.w.

10. Rejestr zabytków :

Nr : 720 / 64

Data : 07. 03. 1963 r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu :

Adamy wywodzi nazwę miejscowości od zasadzcy lub pierwszego właściciela - Lucasa. Pierwsza wzmianka w źródłach o Łukowicach pojawia się w 1281 r. w dokumencie księcia Henryka IV Probusa. Książę przekazał - wg. niego - dobra w Łukowicz dziedzicznemu wójtowi Henrykowi, jako wymianę za wójtostwo we Wrocławiu. W późniejszym dokumencie z roku 1408 książę Ludwik potwierdza sprzedaż 18 łanów przez von Sacka z Crippindorff na rzecz kapituły w Brzegu. W 1501 Łukowice wymienione jako dobra liczące 45 łanów, należące do uposażenia kościoła św. Mikołaja w Brzegu ; po reformacji przeszły w roku 1534 do nowo założonego urzędu patronackiego.

Kościół wraz z parafią w Łukowicach wspomniane po raz pierwszy w 1347 r. w dokumencie księcia Bolesława III z linii legnicko-brzeskiej ; potwierdza w nim, że rycerz Nikolaus Sambor sprzedał 24 łany czynszowe z urzędem sołtysim i patronatem kościoła - Johannesowi von Reste i jego synowi Andirko. W 1376 papież Grzegorz rozstrzygnął w Awinionie spór śląskiego duchowieństwa z Minorytami, na korzyść tych pierwszych. W dokumencie wymienia się archiprezbiterat brzeski oraz altarystów z Laugwitz. Parafia do r 1656 stowarzyszona z Przylesiem (Konradswaldau), od 1667 obejmowała też Bierzów. Forma pierwotnej świątyni - nieznana. Kościół od 1534 ewangelicki, pod patronatem prowincjalnego kolegium w Brzegu. Obecny kościół zbudowany (lub rozbudowany) 1581 z fundacji księcia Jerzego II Brzeskiego...

C.d. wkładka nr 1

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje) :

SYTUACJA : Łukowice Brzeskie ok. 10 km na zachód od Brzegu. Wieś o genezie średniowiecznej, w typie owalnicy, rozciągnięta równolegle do drogi krajowej nr 4 Opole - Brzeg. Kościół w centralnej części wsi, na północ od drogi wiejskiej przebiegającej w jego bezpośrednim pobliżu, na działce rozciągniętej wzdłuż drogi. Okolony starym, oskarpowanym murem kamiennym, w obrębie którego lipowy starodrzew. Mur biegnący po linii nieregularnego owalu, zbudowany około 1581, wraz z obecnym kościołem. Wzniesiony z kamienia łamanego i głazów polnych, oskarpowany, pierwotnie z trzema bramkami, dwiema renesansowymi z ozdobnymi zwieńczeniami od strony wschodniej i zachodniej oraz bramką barokową od południa. Dziś zachowana tylko renesansowa zachodnia, murowana z cegły, wzmocniona kamiennymi szkarpami, zamknięta łukiem zaostrowym. W zwieńczeniu grzebień attyki złożony z trzech elementów wazonowych, zakończonych trójlistnie. Bramka wschodnia miała formę podobną jak zachowana zachodnia. Trzecia bramka od południa, zapewne XVIII- wieczna, murowana, z segmentowym zamknięciem.

MATERIAŁ : fundamenty korpusu i prezbiterium z kamieni polnych i głazów - eratyków spojonych zaprawą wapienną. Mury korpusu i prezbiterium z kamienia łamanego, w całości otynkowane. Wieniec żelbetowy stężający koronę murów. Boczne ściany kotwione w strefie podwalin więźby stalowymi ściągniętymi. Szczyt wschodni wymurowany na nowo z cegły maszynowej. Wokół murów magistralnych opaska betonowa. Mury wieży - ceglane, ze strychowanej cegły barokowej, na zaprawie wapiennej. Nowa drewniana więźba dachowa. Pokrycie dachu blacha ocynkowaną na deskowaniu. Hełm pobity blachą miedzianą. Ściany kościoła wyprawione nowym powojennym tynkiem cementowo-wapiennym (przed 1945 korpus i prezbiterium kościoła pokryte były tynkiem renesansowym z dekoracją sgraffitową - dziś nie zachowaną). Okna stalowe, stolarka drzwiowa drewniana. Wewnątrz drewniana empora muzyczna. W dolnej kondygnacji wieży sklepienie ceglane, także w nawie i prezbiterium, kruchcie i zakrystii. Drewniane stropy belkowe w kondygnacjach wieży. Schody drewniane w wieży i na emporę. Nowsza krata żelazna oddzielająca pomieszczenie pod wieżą od nawy.

Schody : zabiegowe prowadzące na emporę muzyczną ; na strychu drewniane drabiniaste, jednobiegowe.

Posadzki : obecnie wyłożone współczesnymi dużymi płytkami gresowymi, uprzednio (po 1945 r.) podłogi z desek. Podobne nowe płyty w kruchcie i zakrystii. Pierwotnie w kościele posadzki z płyt kamiennych, lokalnie jastrzych cementowy.

Otwory : okienne w korpusie i prezbiterium wąskie, wysokie, zamknięte ostrołucznie, rozglifione silniej od wewnątrz. W wieży otwory okienne prostokątne, zamknięte półkoliście oraz owalne okulusy. Otwory drzwiowe - wejście główne przez wieżę zamknięte półkoliście, boczne w kruchcie południowej ostrołuczne ; w nich drzwi deskowe dwu i jednoskrzydłowe, z okuciami. Do zakrystii otwór zwieńczony łukiem - trójlistniem ściętym, w kamiennym obramieniu ; drzwi nowsze, płycinowe.

KONSTRUKCJA : mury późnogotyckie z kamienia łamanego, opięte szkarpami. Nad korpusem i aneksami masywne sklepienia murowane z cegły. Wewnątrz drewniana empora, ze stropem belkowym. Więźba dachowa krokwiowo - płatwiowa z jętkami i zastrzałami, pierwotnie barokowa ze stolcem leżącym. Wieniec żelbetowy w odsadźce na nadmurowanej koronie ścian, z poprzecznymi ściągniętymi.

C.d. wkładka nr 1

14. Kubatura : ok. 1 416 m ³	15. Powierzchnia użytkowa : ok. 144 50 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne : sakralne - kościół	17. Użytkowanie obecne : sakralne - kościół katolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja : <u>Remonty, konserwacje odnotowane historycznie</u> : po pożarze w 1697 r. odbudowa; 1723 generalny remont wraz z dobudową wieży. 1771 naprawa hełmu. 1816 remont wieży. 1818 naprawa dachu i sklepienia w przyziemiu wieży. 1847 kompleksowa naprawa i renowacja wieży, zakrystii i dachu (pokrycie łupkiem). 1860 kolejny remont. 1889 nowe pokrycie dachu – dachówką ceramiczną. 1900 kompleksowa renowacja kościoła. W 1935 odnowienie hełmu (gont), nowe tynki wieży. <u>Po roku 1945</u> : do końca lat 60-tych XX w. kościół, zrujnowany ostrzałem wojennym w 40%, stał niezabezpieczony. Zniszczenia pokrycia dachu, hełmu wieży, zawalony szczyt wschodni, częściowo zawalone sklepienie. Odbudowa w 1 poł. lat 70-tych (od 1974) - wieniec żelbetowy, szczyt wsch., nowa więźba i kruchta pd. W 1976 r. kons. polichromii we wnętrzu – mgr Zenon Bradke. W latach 90-tych XX w. remont hełmu z nowym pobiciem blachą miedzianą. 2006 remont muru kamiennego otaczającego kościół, wcześniej naprawa bramki renesansowej (roboty bez pozwolenia konserwatorskiego, wykonane wadliwie)		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) : Fundamenty w stanie zadowalającym, stabilne. Mury obwodowe zawilgocone w partii cokołu i przyziemia zwłaszcza od strony północnej i południowej ; zawilgocenia powiększają się sukcesywnie za przyczyną nieszczelnej, zniszczonej opaski cementowej wokół murów magistralnych. Ściany spękane wskutek działań wojennych w latach 70-tych XX wieku przemurowane, kotwione ; korona murów związana wieńcem żelbetowym, ściągami stalowymi - ostatecznie ustabilizowane. Tynki wewnętrzne w stanie względnie dobrym, podobnie zewnętrzne nowsze, powojenne. Gorszy stan zewnętrznych tynków wieży ; dodatkowo od strony zachodniej i pn. zaatakowane przez mikroorganizmy, glony, mchy. Sklepienia i stropy w stanie dobrym. Konstrukcja więźby wymienionej w latach 50-tych XX w. - w stanie dobrym. Lokalne porażenia, żerowiska owadów w elementach drewnianych wieży, w schodach, stropach i więźbie. Pokrycie połaci dachowych z blachy w stanie miernym, wymaga uszczelnienia, lokalnych napraw, generalnego malowania – lub całościowej wymiany ze względów stylistycznych, przy założeniu podjęcia rewaloryzacji kościoła. Instalacje : elektryczna - stan dobry.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie : <ul style="list-style-type: none"> ▶ Badania architektoniczne i konserwatorskie kościoła ; ▶ renowacja elewacji, naprawa tynków, zwłaszcza w wieży, + dezynfekcja. Ewentualnie wymiana cementowych tynków powojennych na lekkie, dyfuzyjne - z rekonstrukcją renesansowego detalu architektonicznego i dekoracji sgraffitowej (jeżeli badania stwierdzą istnienie reliktywów pierwotnego wystroju i umożliwią jednoznaczne określenie ich form) ; ▶ remont ; wymiana pokrycia z blachy ocynkowanej na dachówkę, łupkę lub blachę o tradycyjnym charakterze (miedź, blacha tytanowo-cynkowa) ; ▶ wymiana elementów wnętrza na stylowe, zgodne z historycznym charakterem, min. stolarek, posadzek 			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) :

- Codex Diplomaticus Silesiae, Breslau 1898, Rep. 132a, 155 APWr.
- Projekt rekonstrukcji” autor Waław Kamocki 1974 r., w Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu, sygn. 1530
- „Projekt techniczny + kosztorys instalacji piorunochronnej” autor Lucjan Kaczorowski, 1975 r., Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu, sygn. 1657

Poniżej wymienione numery akt pochodzą sprzed 1945 r. i są sygnaturami akt przechowywanych głównie w archiwach wrocławskich. Po wojennym rozproszeniu i zniszczeniach akt, należałoby celem ich odszukania wykonać odrębną kwerendę, łącznie z poszukiwaniem archiwaliów w ośrodkach niemieckich. Podobna sytuacja dotyczy archiwum parafialnego z Laugwitz :

Hs.Quellen : At.-A. : Rep.21 O.A.Laugwitz. Rep. 201a Acc. 40/27 Nr 19, Akta betr. Die Bauten u. Reparaturen bei lutherischen Kirche in Laugwitz, Brieger Kreises, Vol. I – III, 1815 / 45.
Rep. 205 Acc. 27/89 Nr. 61, Laugwitz – Bärzdorf.
Rep. 237 Acc. 28/ 22 Nr. 37 Vol. I
Rep.237 Acc. 28/22 Nr. 53, Akta von denen Bauen bey der Kirche zu Jaegern-dorf und Laugwitz 1688 – 1728.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury) :

Miedzioryt Fryderyka Bernarda Wernhera z 1755 r. zamieszczony w „Topographia Silesiae”. Biblioteka Uniwersytetu Wrocławskiego

KZSzP fig. 55

Fotografie z lat 50-tych XX wieku z archiwum Urzędu Ochrony Zabytków :
1) widok od strony zachodniej – bramka renesansowa i kościół ;
2) widok kościoła od południowego wschodu ;

22. Bibliografia :

- Anders, *Statistik*, 1869 ; tenże *Schlesischen Ortsnamen*, 1889
Borek H. *Opolszczyzna w świetle nazw miejscowych*, Opole 1972
Chrzanowski T., Kornecki M. *Sztuka Śląska Opolskiego, od średniowiecza do końca XIX w.*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 148, 174
Ehrhardt, *Presbyterologie*, 1782
Grünhagen C. *Urkunden der Stadt Brieg*, 1870
Grünhagen C. *Regesten zur schlesischen Geschichte*
Katalog zabytków sztuki w Polsce, t.7,z.7, Pow. brzeski, W-wa 1965, s. 58 - 59
Knie, *Alphabetisch-statistisch topographische Übersicht...* 1845
Lutsch H, *Verzeichniss der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien, Der Kunstdenkmäler der Landkreises der Reg. Bezirk Breslau*, Breslau 1889
Neuling, *Schlesische Kirchorte*, 1902
Schulz, *Predigergeschichte*, 1930
Schönwalder, *Ortsnachrichten*, 1845

Zeitschriften für Geschichten u. Altherthums Schlesiens, Bd. VI, 1864
Zeitschriften für Geschichten u. Altherthums Schlesiens, Bd. XI, 1871
Zimmermann H. *Beiträge zur Beschreibung Schlesiens*. Brieg 1794, t.I

24. Uwagi różne :

Wschodnia bramka renesansowa i południowa barokowa istniały jeszcze w latach 60-tych XX w. – są wymienione w katalogu KZSzP PAN. Kościół - powojenna odbudowa zatarła ślady renesansowego sgraffita na jego elewacjach. Brak również wazonów flankujących szczyt zachodni. We wnętrzu brak wspomnianych w katalogu reszt ołtarza późnobarokowego z 1723, z rzeźbioną grupą Trójcy Św. oraz barokowego (uszkodzonego) baldachimu ambony. Stare drzwi renesansowe do zakrystii przekazane do muzeum w Brzegu.

25. Wypełnił :

mgr Dariusz Stoces

data :

VI - X 2008 r.

26. Sprawdził

data

27. Załączniki

wkładki nr 1 -

7.Miejscowość :

ŁUKOWICE BRZESKIE

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ FILIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

C.d opisu

C.d. pktu 12 :(wzniesiony zapewne na zrębie kościoła średniowiecznego). Odbudowany po pożarze w 1697 r., z wieżą wybudowaną w r. 1723. W 1900 odnowienie wnętrza. Kościół poważnie zniszczony i zrujnowany na skutek działań wojennych w styczniu 1945 roku, w okresie powojennym opuszczony przez bardzo długi czas, co znacznie pogłębiło jego degradację. Własność Skarbu Państwa, przeznaczony przez władze lokalne do rozbiórki, czemu sprzeciwiał się urząd konserwatorski. Po przekazaniu w 1974 obiektu na rzecz parafii w Owczarach, możliwa stała się jego odbudowa. Kościół wyremontowany i poddany rewitalizacji w połowie lat 70-tych XX wieku. Przywrócono mu pierwotną formę, z niewielką zmianą w bryle - dobudową południowej kruchty, utrzymaną w dotychczasowej stylistyce. Kościół gotycko – renesansowy, z wieżą późnobarokową. Wystrój przed 1945 rokiem późnobarokowy, XVIII-wieczny, niezachowany.

C.d. pktu 13 : Pokrycie blachą na deskowaniu, bryty łączone na rąbek leżący. W wieży stropy belkowe. Dolna kondygnacja wieży sklepiona, sklepienie masywne ceglane. Schody na kondygnacje typu policzkowego, wyżej drabiny. W górnej partii wieży konstrukcja drewniana – ryglowa wtopiona w mur. Konstrukcja wsporcza pod dzwon – nowsza stalowa. Więźba hełmu - oparte na kratownicy stężone krzyżowo ramy. Powierzchnia hełmu – deskowanie na profilowanych krążynach, pobite blachą. W zakrystii prosta więźba krokwiowa, także w nowszej kruchcie pd.

RZUT : kościół wolnostojący, orientowany. Salowy z niewyodrębnionym prezbiterium ; na rzucie prostokątnym. Prezbiterium zamknięte prosto, od wewnątrz trójbocznie. Korpus opięty skarpami. Przypory narożne w zachodniej części korpusu usytuowane przekątniowo. Korpus czteroprzęsłowy, od strony południowej w centrum niewydatna kruchta na planie prostokąta mieszcząca wejście boczne do kościoła ; od północy przy prezbiterium skomunikowana z nim zakrystia na rzucie prostokątnym, o osi równoległej do osi głównej kościoła. Do korpusu od zachodu dostawiona osiowo wieża na planie kwadratu w jej dolnej partii zlokalizowane główne wejście do kościoła ; pomieszczenie pod wieżą otwarte na nawę.

BRYŁA : zwarta, złożona z addycyjnie dodawanych elementów ; korpus z niewyodrębnionym, zamkniętym prosto prezbiterium, opięty skarpami, ze ścianami przeprutymi wysokimi wąskimi oknami, nakryty wysokim dachem siodłowym. Zachodnie narożniki korpusu zaakcentowane skarpami przekątniowymi. Przy prezbiterium od strony północnej dostawiona parterowa zakrystia nakryta dachem pulpitowym ; od południa na osi głównej kruchta nakryta wysokim daszkiem dwuspadowym, którego kalenica ustawiona prostopadle do korpusu kościoła. Wieża dostawiona osiowo do korpusu od zachodu, pięciokondygnacyjna, zwieńczona baniastym hełmem z latarnią.

ELEWACJE

POŁUDNIOWA : złożona z bocznej elewacji wieży i bocznej ściany korpusu wraz z kruchtą. Wieża na cokole, jednoosiowa, pięciokondygnacyjna, z artykulacją w postaci cokołu, gzymsów międzykondygnacyjnych, podziału ramowego z płaskimi listwami w obrębie poszczególnych kondygnacji i wąskiego gzymsu koronującego. W wewnętrznych polach ram przebite otwory w dekoracyjnych opaskach. W przyziemiu nad cokołem owalny otwór okienny doświetlający pomieszczenie pod wieżą. Okno w płaskiej szerokiej opasce. Nad nim (nieosiowo) większy prostokątny otwór okienny, zamknięty półkoliście ; wokół niego wąskie listwowe obramienie i opaski u węzłowi łuku oraz w miejscu klucza. Dwie dolne kondygnacje wieży wyodrębnione od pozostałych prostym, lekko profilowanym gzymsem. Trzecia i czwartą o identycznym układzie otworów i dekoracji ; piąta z niższym nieco otworem okiennym, którego strzałka usytuowana pod ramą, blisko gzymsu koronującego wieży – otwór wypełniony drewnianą żaluzją. Gzyms koronujący dość wydatny, uskokowo profilowany. Hełm baniasty ośmioboczny, trzykondygnacyjny ; szeroka podstawa gruszkowata, z silnie spłaszczoną częścią wyobloną, wyżej arkadkowe przeźrocze nakryte zadaszeniem baniastym złożonym z dwu elementów – mniejszej gruszkowatej podstawy i stojącego owalu, między którymi talerzykowata przewiązka. Całość zwieńczona szpicem, kulą, chorągiewką z wyciętą datą 1723 i krzyżem. Korpus na cokole, trzyosiowy, dzielony czterema jednouskokowymi przyporami ; od zachodu skrajna skarpa usytuowana przekątniowo w narożniku, pozostałe wydzielają osie okienne oraz oś, którą stanowi nowsza południowa

kruchta kryjąca boczne wejście do kościoła. Otwory okienne wysokie, wąskie, zamknięte ostrołucznie (od zewnątrz z niewielkimi glifami). W nich okna w ramach stalowych. Kruchta wstawiona między parę przypór, z ostrołucznym otworem wejściowym na osi, zamknięta trójkątnym smukłym szczytem. W wejściu drewniane drzwi jednoskrzydłowe. Skrajną wschodnią oś okienną ujmuje para przypór – skrajna skarpa wschodnia wyznacza początek części prezbiterialnej, nieakcentowanej w inny sposób w jednorodnej bryle korpusu.

WSCHODNIA : złożona z zamknięcia prezbiterium, wschodnich elewacji kruchty południowej i północnej zakrystii oraz wschodniej partii wieży widocznej ponad kalenicą dachu. Prezbiterium na cokole, jednoosiowe. Na jego głównej osi wąskie wydłużone okno zamknięte ostrołukiem ; ponad nim osiowo w partii trójkątnego wysmukłego szczytu niższe okienko strychowe – również ostrołuczne. Od południa widoczna boczna ściana kruchty – na cokole, bez podziałów i otworów. Od północy boczna ściana zakrystii z okienkiem w przyziemiu zamkniętym odcinkowo. Nad kalenicą widoczna ostatnia kondygnacja wieży z oknem zamkniętym półkoliście, z dekoracją analogiczną jak pozostałe okna tej kondygnacji. Wyżej , nad gzymsem koronującym – barokowy hełm.

PÓŁNOCNA : złożona z niewydzielonego prezbiterium z dostawioną zakrystią, korpusu artykułowanego przyporami oraz wieży dostawionej do korpusu od zachodu. Zakrystia na cokole, jednokondygnacyjna, bez podziałów, nakryta dachem pulpitowym. Przylega do prezbiterium rozciągając się od jego wschodniego krańca do środkowej szkarpy, która prosta, bez uskoków. Korpus na cokole, z jedną osią okienną w centrum flankowaną przyporami ; ze skrajną przyporą przekątniową w zachodnim narożniku. Okno wąskie, zamknięte ostrołucznie. Para skarp flankujących okno – jednakowej wysokości, przypora skrajna znacznie wyższa, sięgająca gzymsu koronującego. Północna elewacja wieży identyczna z południową.

ZACHODNIA : składają się na nią zachodnia elewacja wieży, boczne fragmenty zachodniej ściany korpusu i widoczne w głębi zachodnie ściany przybudówek – zakrystii od północy i kruchty od południa. Artykulacja zachodniej elewacji wieży jest analogiczna do pozostałych elewacji wieży ; różnicę stanowi wejście przez dolną kondygnację wieży do kościoła, prostokątne, zamknięte półkoliście, ujęte w górnej partii drobno profilowanym obramieniem, wspartym na opaskach zlokalizowanych u węzłowi łuku. Nad wejściem profilowany, falisty (wklęsło-wypukły) odcinek gzymsu. Pozostałe partie elewacji identyczne z południową i północną. Z boków wieży widoczne wąskie fragmenty zachodniej ściany korpusu, flankowane w narożnikach wysokimi, sięgającymi gzymsu koronującego skarpami. Ponad gzymsem fragmenty szczytu w formie spływów dostawionych do bocznych ścian wieży. Od strony północnej w głębi widoczna ściana zachodnia zakrystii, z prostokątnym otworem zamkniętym odcinkowo, umożliwiającym wejście na strych. Od strony południowej - boczna, zachodnia ściana kruchty, pozbawiona artykulacji.

WNETRZA : wewnątrz salowe nakryte sklepieniem kolebkowo-krzyżowym 1581, czteroprzęsłowym, spływającym na lizeny, w części wschodniej podcięte - część w połowie wysokości, inne niżej. Wnętrze doświetlone wąskimi, smukłymi ostrołucznymi oknami zlokalizowanymi głównie w ścianie południowej i we wschodnim zamknięciu prezbiterium (w ścianie pn. tylko jedno okno). Od wewnątrz okna silniej rozglifione. W ścianie pd. okno ostrołuczne zablokowane poprzez dostawienie kruchty. Pod kościołem krypta – obecnie niedostępna, otwór w posadzce prezbiterium niegdyś zamknięty płytą epitafijną. Portal do zakrystii 1581, kamienny, zamknięty trójliściem ściętym. Przy ścianie zachodniej korpusu drewniana empora organowa, dostępna schodami. We wszystkich wnętrzach nowsza powojenna boazeria. W zakrystii sklepienie kolebkowe, wnętrze doświetlone od wschodu oknem zamkniętym odcinkowo. W kruchcie i pod wieżą sklepienia kolebkowo- krzyżowe, zastrzone. Nowe, współczesne posadzki.

WYPOSAŻENIE : Portal do zakrystii 1581, kamienny. Drzwi klepkowe ze starymi okuciami i zamkiem – przekazane do muzeum w Brzegu. Także płyta kamienna, z 1635 r. przy zejściu do krypty. Nad wejściem do zakrystii inskrypcje, dziś zabielenie : 1) dotycząca budowy kościoła 1581; 2) dotycząca odnowienia kościoła i fundacji urządzenia 1723. Wspomnianych w katalogu z lat 60-tych XX wieku reszt ołtarza późnobarokowego z 1723, z rzeźbioną grupą Trójcy Św. oraz barokowego (uszkodzonego) baldachimu ambony – brak w kościele, obecnie w prezbiterium neogotycki ołtarz główny. W niszy ściany północnej na wschód od wejścia do zakrystii zacheuszek i fragmenty późnogotyckiej polichromii ; w tejże niszy barokowa figura św. Jana Nepomucena.

INSTALACJE : elektryczna, w stanie dobrym.

7.Miejscowość :

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

ŁUKOWICE BRZESKIE

KOŚCIÓŁ FILIALNY

C.d opisu

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR 3

7.Miejscowość :

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

ŁUKOWICE BRZESKIE

KOŚCIÓŁ FILIALNY

zdjęcia

7.Miejscowość :

8.Objekt (nazwa jak w karcie) :

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

ŁUKOWICE BRZESKIE

KOŚCIÓŁ FILIALNY

zdjęcia

7.Miejscowość :

ŁUKOWICE BRZESKIE

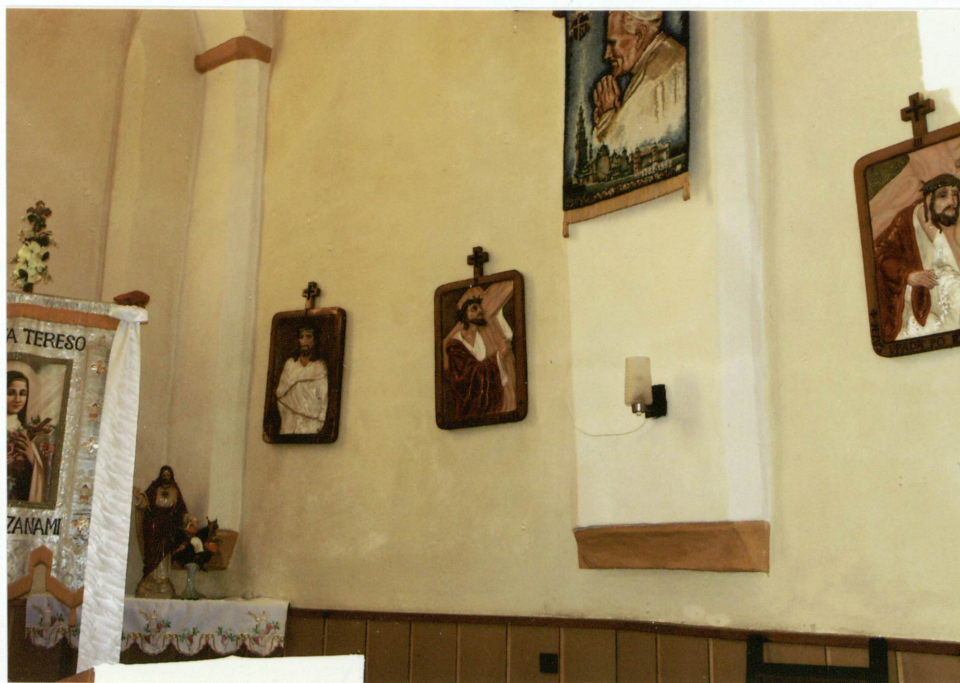
8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ FILIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

zdjęcia

7.Miejscowość :

ŁUKOWICE BRZESKIE

8.Objekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ FILIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

zdjęcia

7.Miejscowość :
ŁUKOWICE BRZESKIE

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :
fotografie

